

КОЛЬОРИ РАДОСТІ

Вона мов народжена для співу. На районному пісенному святі полонила всіх своєю душевністю й закоханістю у пісню, повагою до слухача і вмінням невимушено триматися на сцені. Підійшовши до неї після виступу, лиш у якусь мить я вловив у дівчачих очах стурбованість. Але погляд тут же спалахнув тим же племенистим вогником, що розгорівся ще на сцені, і ми легко, мов давно знали один одного, подалися від запитання до відповіді, від відповіді -- до нового запитання.

Іринка Левкович розповіла, що навчається у Довговільській школі. Любить здобувати знання і поважає вчителів. А найбільше, все ж, любить пісню. І тут добрим їй наставником -- батько: сільський медик, а за покликанням -- музикант, палкий шанувальник співу.

-- Це щось ні з чим незрівнянне -- дивитися в очі слухачам і бачити, що твоя пісня їм подобається, -- розповідала юна співачка. -- Я дуже хотіла б, щоб моє життя було пов'язане зі сценою.

Пісень Іринка розучила багато і вже не раз виступала перед земляками. Очевидно, ці дорогі їй люди надихнули її і на виступи в районному будинку культури. А цими днями проникливий, приємний голос Іринки Левкович полине й зі сцени обласного драматичного театру. Наші митці вирушають туди з великим концертом, й дівчинка з Довговолі прилучає до їхнього таланту свій -- щедрий і щирий.

У день, коли ми знайомилися, Іринка співала про малюнки на асфальті. Хочеться, щоб і її доля була такою ж барвистою, щедрою на кольори радості і високого творчого натхнення.

Олексій ГОРОДНИЙ.
Фото Сергія ДУЛЯНИЦЬКОГО.